

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XXII, бр. 70 (2295)

Велико Търново, събота, 11 юни 1966 г.

Цена 2 стотинки

В ЧЕСТ НА ДЕВЕТИЯ КОНГРЕС НА ПАРТИЯТА

НАУЧНАТА ОРГАНИЗАЦИЯ НА ПРОИЗВОДСТВОТО И ВСЕКИДНЕВНИЯТ АНАЛИЗ СЕГА Е ГЛАВНОТО

МАЛКО ПОВЕЧЕ от 13 000 000 лева промишлената продукция във Велико Търново през настоящата година ще надвигне достигнатото през 1965 година. Строителната програма в града е с 80 на сто по-голяма от миналогодишната. Значителен е ръстът на стокооборота и услугите на населението.

Опирайки се на досегашния си опит и съобразявайки се с достиженията на науката и техниката, трудовите колективи на промишлените предприятия, търговията, транспорта и строителните обекти още през април обещаха да произведат над плана продукция за 2 000 000 лева. В разгара на социалистическото съревнование за достойно изпълнение на това обещание дойде вестта за свикването на Деветиия партин конгрес. Тя породи

* Планът за полугодното изпълнен на 10 юни.

* Държавният пивоварен завод „Балкан“ и ДСП „Родопа“ ще изпълнят плана до 8 ноември — деня на откриването на партиния конгрес, а ДИП „Васил Левски“ и ТПК „Царевец“ — един месец предсрочно.

ди още по-голям ентузиазъм. И комунистите, и комсомолците — всички трудещите се, извиха най-горещо желание да се явят и рапортуват пред конгреса своя личен принос в борбата за предсрочно изпълнение на напрегната програма. В предприятията отново започна трескава работа за разкриване и използване на допълнителни резерви. Навсякъде се правеше равнометка на първите успехи, оглеждаха се

неизползуваните резерви, личните и колективните обещания. В Кожарското предприятие „Първи май“ се провежда преглед по качеството, в Свиловата фабрика „Васил Коларов“ положителният опит на първенците се съпоставя с този на средното предприятие в Хасково. Бригадите за комунистически труд в Градския промишлен комбинат подеха разговор на тема: „Приносът на всеки член на бригадата за разгръщане на съревнованието“.

В ДПЗХ „Трифон Сарафиев“ е организирана щафета на рационализаторите, в резултат на която постъпиха повече от 45 рационализаторски предложения. Подобни инициативи се осъществяват и в останалите предприятия и ТПК. На състоялата се завчера среща на ръководствата на предприятията от града, в която взеха участие и секретарят на Окръжния комитет на БКП

Димитър Стоянов, и председателят на Окръжния съвет на профсъюзите Минчо Стефанов, повече от двадесет секретари на партийните организации и директори на предприятията разказаха за трудовия подем и мерките, които осъществяват за изпълнението на плана и обещанията. Те говориха за повишаване ролята на политическата и организаторската работа, за разнообразяване на масово-политическата работа и получените резултати. Посочено бе, че в Текстилното предприятие „В. Мавриков“ над 140 работници, в клон на ДАП — 80, в ТПК „Трапезица“ — 15 и други са решили да изпълнят личните си обещания до Деветиия конгрес на Партията, а в ДИП „Победа“ и други предприятия — цели цехове. Колективите на ДИП „Васил Левски“, ТПК „Царевец“ ще изпълнят годишния си план за 11 месеца, а ДСП „Родопа“ и Държавният пивоварен завод „Балкан“ — до 8 ноември.

Дадените допълнителни обещания се равняват на близо 4 000 000 лева. Така великотърновци си поставят задача да произведат надпланова продукция за 6 000 000 лева. Репортите на всички, както и загрижеността за преодоляване на трудностите и изпълнение на плана при всички обстоятелства, се опираха на факта, че промишлените колективи в града вчера изпълниха полугодишната си производствена програма.

Вземайки отношение по поводите въпроси и работата на колективите, др. Стоянов обърна внимание на проблемите за ритмичното изпълнение на задачите, за решително издигане техническото равнище на производството и качеството на продукцията. Подчерта необходимостта от всекидневен задълбочен анализ на работата на всяко звено в борбата за техническия прогрес, промишлената естетика и др. Той говори и за някои недостатъци на масово-политическата работа и даде препоръки за отстраняването им.

НА 9 ЮНИ следобед в Елена се състоя среща на партийния и стопанския актив. Христо Станев, секретар на Градския комитет на Партията, посочи, че на 3 юни градският актив е обсъдил и приел допълнително обещание в чест на Деветиия конгрес за нови 60 000 лева надпланова продукция или общо с обещанието в края на март става 205 хиляди лева. А през изминалите пет месеца промишлеността е дала надпланова продукция за 23 000 лева. Главната причина за това нерадостно положение е в ДИП „Елба“, което за април и май отчете неизпълнение на производствения план с 35 000 лева.

По-нататък др. Станев засегна въпроса за масово-политическата работа. Чувствава се известно оживление — казва той — раздат и инициативи като на Промкомбината, където се подготвя среща на участниците в движението за комунистически труд или разговора в ДИП „Елба“ на тема: „Какво ми харесва и какво не ми харесва в предприятието“ и други. Все още обаче не може да се говори за истински политически подем пред конгреса. И причината е в това, че масовите организации не са се раздвижили както трябва.

Представителите на Промкомбината, ДИП „Елба“, на филмалата на ДИП „Денно Гергиве“, ДИП „Ученическа мебел“, ДАП — говориха за

подготовката, която се извършва в предприятията им за достойна среща на Деветиия конгрес. Споделиха различни инициативи и мероприятия, с нукната загриженост се отнасяха към работата на изоставащи участници и зена в производството или към трудностите, с които се сблъскват. Секретарят на Окръжния комитет на Партията Димитър Стоянов обърна внимание на присъстващите върху необходимостта да се усилят трудовата и политическата активност и в продължение на един месец да не остане произведена единица с неизпълнен план и обещание.

ПЪРВОНАЧАЛНОТО ни обещание бе за 62 000 лева надпланова продукция. В чест на конгреса ние увеличихме обещанието на 125 000 лева. Но последните уточнявания, които направихме, ни дават възможност да си поставим за цел достигането на 200 000 лева надпланова продукция. Такава бе най-съществената част от доклада на ръководството на ДИП „Република“ на състоялата се вчерашна среща на бюро на Градския комитет на БКП в Свищов с партийния и стопанския актив.

Още в началото на годината Стройрайонът е набелязал мерки за успешно изпълнение на двойно увеличената в сравнение с миналата година строителна програма. Добрите резултати за първото тримесечие позволили на колективна да огледа възможностите си и да увеличи своето обещание с нови 40 000 лева. Резултатите за петмесечното са особено насърчителни, планът е изпълнен 114 на сто, а за полугодното строителната програма ще бъде осъществена към 15 юни.

В 3СБИ „Г. Терзиев“ ръководството и колективът направят усилия и засага изпълняват ритмично своето обещание. За петте месеца е дадена надпланова продукция за 75 000 лева, при завишено обещание за годината 130 000 лв. и до конгреса 90 000 лева.

Един след друг стават и други ръководители и докладват за постигнатите успехи, за набелязаните мероприятия и инициативи, за последната дума на колективите.

Добра оценка за готовността на градската партийна организация в Свищов даде в своето изказване и др. Димитър Стоянов, секретар на Окръжния комитет на БКП.

СКЪПИ ПОДАРЪЦИ ЗА СУХИНДОЛЦИ

Сухиндолските кооператори установиха и поддържат дружески връзки с колхозниците от колхоз „Червена Украйна“ в Миргородски район на Полтавска област, а учениците от Средното политехническо училище — с училището в с. Петровци.

Завчера председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Тузаров, водач на делегацията на окръга, която неотдавна посети Полтавска област, предаде на сухиндолци скъпи подаръци. Светските колхозници изпращат на кооператорите от Сухиндол един радиоприемник, а колективът на училището в Петровци — подходяща литература и др. подаръци за учащите се в Сухиндол.

На снимката: Другарят Д. Тузаров предава подаръците от съветските колхозници и учениците от с. Петровци.

Първи републикански фестивал на любителските туристически филми

Вече втори ден Велико Търново живее под знака на Първия републикански фестивал на любителските туристически филми. Върху фасадата на Профсъюзния дом на културата, където ще се проведе фестивалът, се веят патристични знамена. Десетки хилядожестено изработени плакати напомнят на трудещите се за едно радостно културно събитие. Улиците са изпълнени с работната глътка на първите делегати, дошли от всички краища на Родина.

Окляп от слънчева светлина, старинният град приветливо посреща своите скъпи гости. Между делегатите са и представителите на кинолюбителите от СССР, Полша, Унгария, Чехословакия, Румъния и Гърция.

Како обект на вътрешния и международния туризъм, Велико Търново със законно право е домакин на Първия републикански фестивал на любителските туристически филми. Организиран по инициатива на ЦС на Българския туристически съюз и Съюза на кинолюбителите в България, този фестивал ще изиграе важна роля за по-нататъшното развитие на кинолюбителското движение и нас. Обявен като еднократна проява, с цел да се ознаменува 70-годишнината от създаването на туристическото движение в България, ние се надяваме, че този далеч да надхвърли своите граници. На първо място този фестивал ще разкрие пред кинолюбителите неподозирани източници на нови теми, свързани с красотата и миналото на нашата Родина, ще допринесе за пропаган-

диране всеотдайна дейност на Българския туристически съюз. Фестивалът ще се превърне и в малък форум за обмяна на опит между младите кинотворци, ще даде нов тласък на техните сили и творческо вдъхновение. От изключително значение за българските кинолюбители е и пребиваването на фестивала на гости от приятелските ни страни. То ще съдейства за укрепване на международните връзки на кинолюбители на основата на любителското филмиране и идейно опознаване.

Нараснал интерес към тази първа по рода си проява се дължи и на факта, че на фестивала ще премерят сили 22 киноклуба от страната с представяне на повече от 35 любителски филми. Между заглавията, които четем в програмата, са: „Лесопарк Липник“, „По Дунав“, „По долините на Лом“, — представени от Русенския кинолюбители. Кинолюбители от Шумен ще представят филмите „Мадарска поема“ и „Планино, Пирин“. Интересни заглавия ни предлагат и киноклубовете от София, между които: „Годините говорят“, „До залез“, „По стъпките на Щастливците“ и други. Ямболските кинолюбители ни представят с филмите „С раници и лодки“ и „Един ден в Ямбол“. Великотърновските кинолюбители ще се борят за призовите места с филмите „Ехо от върховете“, „Лагер наш, незабравим“ и „Балчик“.

Денчо КУЦАРОВ

секретар на фестивалния комитет

Декларация на Министерството на външните работи на КНДР

ПХЕНЯН, 10 юни (ТАСС). — Министерството на външните работи на КНДР публикува днешна декларация във връзка с откриването на 14 юни в Сеул „Конференция на министрите на външните работи на страните от Азия и района на Тихия океан“.

Целта на тази „конференция“ преследвана от американските империалисти, се казва в декларацията, е да бъде създаден нов азиатски военен съюз, насочен срещу народите на социалистическите страни и на страните от Азия и Тихоокеанския басейн. Кликната на Пак Чжон Хи открито заявя, че на „конференцията“ ще се обсъждат въпросите, „за учредяване на организация за колективна безопасност в Азиатския регион“ и „за оказване съвместна помощ“ на американските империалисти в агресивната им война във Виетнам.

Свикването на тази „конференция“ представлява ново открито предизвикателство към народите от Азия и миролюбивите народи от целия свят.

Правителството на Корейската народнодемократична република и целият корейски народ се ползват от декларацията, открива, че „конференцията“, която крие нова заплаха за мира в Азия и целия свят и ще волят решителна борба против нея. (БТА).

АМЕРИКАНСКИ ГЕНЕРАЛ ЗА ВОИНАТА В ЮЖЕН ВЬЕТНАМ

ВАШИНГТОН, 10 юни (ТАСС). — От времето на Гражданската война през миналия век Съединените щати никога не са били в такова опасно положение, както сега във Виетнам, заяви вчерашно в Вашингтон (Щат Тенеси) генерал-майор Стърнбърг, който през последните две години прекарва в Южен Виетнам като командващ 10-тата въздушно-десантна дивизия. Поражението на Съединените щати във Виетнам „е възможно“, призна генералът. Във връзка с това той поиска да бъдат изпратени в Южен Виетнам допълнително петстотин хиляди войници.

Генерал Стърнбърг каза, че не вижда никакви шансове да бъде стабилизирания сегашният военен режим в Сайгон. Той подчерта, че сайгонският режим не би могъл да преживее сегашната политическа и военна криза, ако в Южен Виетнам не се намозове огромната американска армия.

НОВИНИ ОТ ЮЖЕН ВЬЕТНАМ

Вчера по време на американските бомбардировки над територията на ДР Виетнам три самолета от военновъздушните сили на САЩ били сваляни от противовъздушната артилерия на народноосвободителната армия.

Както съобщава Юнайтед прес интервюиърът, рано тази сутрин американски части били изпратени да подирепление на две роти парашутисти, свгрдени от партизаните в един планински район на около 300 мили северно от Сайгон.

Новини по ТЕЛЕКСА от БТА

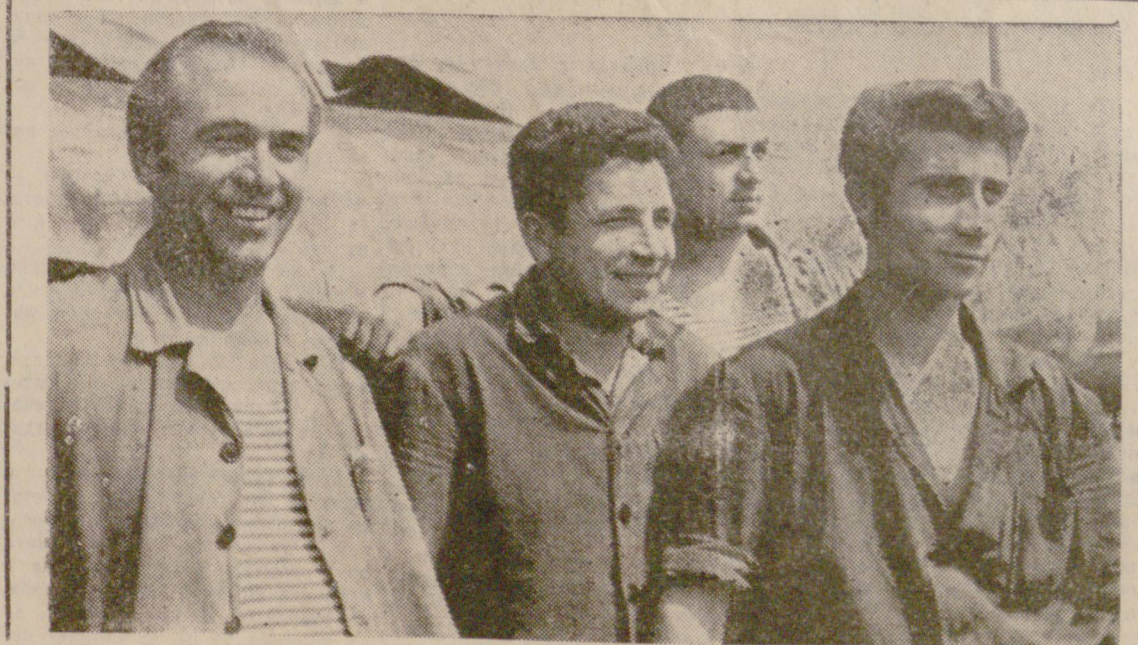
НА XV КОНГРЕС НА МНРП

УЛАН БАТОР, 10 юни (ТАСС). — Четвърти ден в Улан Батор продължава 15-ият конгрес на МНРП. Делегатите обсъждат отчетния доклад на ЦК, новата проектен план — извънредно важни документи, в които е направена равнометка на мирния граждански труд на монголския народ и се определят неговите по-нататъшни задачи.

На конгреса говори министърът на Народните войски на МНР и командващ Народната армия Ж. Лхагвасурен. Той категорично осъди кровавата агресия на САЩ против свободноточивите страни в Югоизточна Азия, против вьетнамския народ.

Приветствия до конгреса на монголските комунисти от правиха ръководителите на делегациите и престаиците на комунистическите партии на Ливан, Гърция, Чили, Испания и други страни.

На конгреса говори министър

В чест на Деветиия конгрес на БКП монтажната бригада на Йордан Христов от ДМЗ — Пав-ликовски сръчно и качествено монтира всички нови машини.

ПО-ПЪЛНО ДА ИЗПОЛЗУВАМЕ ПЛОДОВЕТЕ И ЗЕЛЕНЧУЦИТЕ

Техническото равнище на производството и качеството на промишлената продукция са основни критерии за степента на развитие на производствените сили на обществото, за квалификацията и техническата култура на ръководните и изпълнителските кадри. В такава светлина бяха поставени и разглеждани тези въпроси от пленума на Окръжния комитет на Партията през миналата година. Приетите решения представляват разгърнатата програма за действие и на консервативната промишленост в окръга.

Още през 1965 година, и особено тази година, по време на ремонта, консервните предприятия извършиха редица подобрения на машините, съоръженията и технологичните линии. ДКК „П. Цивков“ — Горна Оряховица усъвършенства линията за производство на компот от ягоди, отделена е самостоятелна линия за почистване на зелен фасул, подобрена е линията за зелен грах и т. н. За всички консервни предприятия е осигурено механизирано прибиране на граха и вършенето му на място със специални граховършачки. В ДКК „Република“ — Свищов сполучливо е разрешен въпросът със стуронизова в паропроизводството, като ръчният труд е премахнат. Монтирана е инсталация за вакуумно изваждане на доматеното пюре, механизираното пюре охлаждаме и дозираме в бурета. Направени са редица подобрения и в останалите предприятия.

Резултатите от изтеклите пет месеца потвърждават, че през време на ремонта партийните и стопанските ръководства, трудовите колективи направиха необходимо да посрещнат и започнат изпълнението без сътресения на производствената програма за 1966 година. При план 2 490 000 лева е произведена продукция за 3 253 000 лева или 130.6 на сто. Най-голямо преизпълнение през този период постигна колективът на ДКК „Република“.

Другата важна предпоставка за ритмичната работа на консервните предприятия е суровината. Общият изто ДСП „Булгарплод“ както в Горна Оряховица, така и в Свищов е договорил с ТКЗС и ДЗС необходимата селскостопанска продукция за промишлената обработка, износ и местна консумация. Състоянието на зеленчуците градини и овощните насаждения е много добро и се очаква отатата реколта от зеленчуците и плодове. В консервните предприятия ще постъпят повече от 600 тона суровина. Задача на ДСП „Булгарплод“ е да осигури необходимия апарат и да изкутерев грам зеленчуците и плод пл предлагани от селскостопанските производители. А консервните предприятия да създадат своя собствена организация за ефективно използване на

техниката, трисменна работа, правилно преразпределение на суровината и т. н.

Важно условие за консервната промишленост, относно качеството, е спазването на принципите: „Прясна суровина, бърза преработка и добра хигиена.“ Тези три условия зависят от хората. Не винаги обаче се спазват от колективите на отделните предприятия. Чистота загуба от бракувана, рекламирана и нестандартна продукция през 1965 година е 237 000 лева. ДКК „Република“ допуска най-голяма загуба — 2,73 лева на 100 лева промишленост на продукция. И сега при преработката на черешите, ягодите и граха някои колективи допускат недобра стерилизация и сортировка на плодове по цвят и едрин, чужди тела в готовата продукция и др.

На въпроса за качеството на продукцията трябва да се гледа като на един от най-важните фактори, от които до голяма степен зависи както нейната реализация, така и темповете и мащабите на натрупванията, доходите и материалното стимулиране на трудовите колективи. Високото качество, разнообразният асортимент и дребната разфасовка при консервите, компотите, конфитюрите, сушените плодове и зеленчуци, доматеното пюре трябва да станат основна задача на всяко консервно предприятие. По такъв начин нашата продукция ще бъде конкурентноспособна на външния пазар и по-пълно ще задоволява вътрешните нужди.

През тази година консервните предприятия ще работят при нови условия. С постановление на Министерския съвет те ся сляз с изкупвателната организация „Булгарплод“. Икономическата изгода от сливането е ясна. То дава възможност отделните консервни предприятия да се специализират за таква производство, за които имат суровини в близост с предприятието. Това ще реши въпроса с по-пълното натоварване капацитета на машините през преработвателния период, масово ще се произвежда определен асортимент, по-малко преустройства ще се правят на машините и технологичните линии. Количеството и качеството на продукцията ще се увеличи, решително ще нарасне производителността на труда, а разходите за производството ще намалеят. Ускоряването ще подпомогне и прогресивната тенденция — консервните предприятия от сезонни да се превърнат в целогодишни.

Главната задача пред трудовите колективи от консервната промишленост в окръга сега е — максимално да оползотворят зеленчуците и плодните суровини и да посрещнат Деветиия партин конгрес с преизпълнен план и нови доказателства.

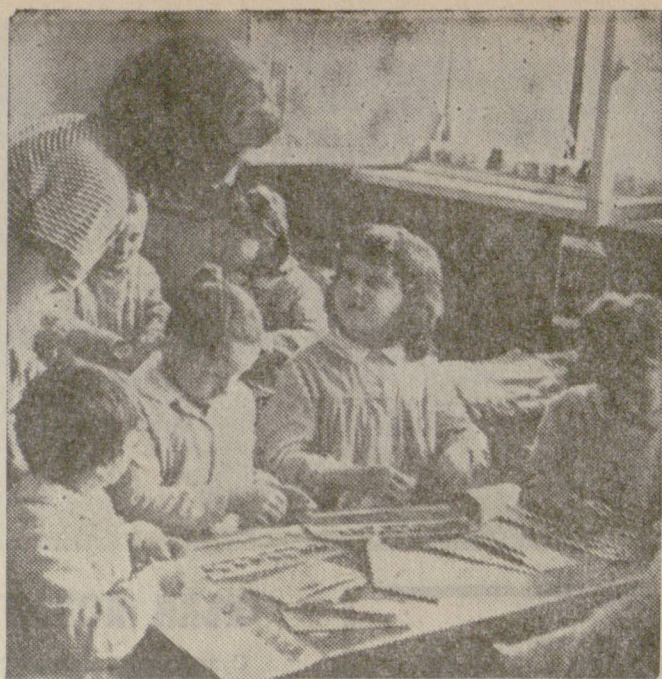
ПО-ГОЛЕМИ ГРИЖИ ЗА УЧЕБНО- ВЪЗПИТАТЕЛНАТА РАБОТА

Да се възпита и подготви за живота трезва, милеша и пламенна смяна, да бъде готов за изпълнение на големите задачи, които нашето време предлага — това е високоотговорна работа, която стои пред всички педагози. Нашето училище, което има славни традиции и завоюва не малък успех в учебната и възпитателната работа, има да решава още редица въпроси. На първо място тук стои грижата за опазване чисто и неопетнено нашето младо поколение от чуждото на нашия строй буржоазно влияние, да се пресекат всички негови пътища.

С оглед да се помогне на педагогическите колективи от училищата и се създаде по-голяма целенасоченост в обучението и възпитанието и главно по въпроса за партийността в урочната и извънурочната работа, в началото на тази година Градският комитет на Партията и Градският народен съвет — отдел „Народна просвета“ — Велико Търново организираха теоретическа конференция на тема „Комунистическата партийност в обучението и възпитанието“. В изпълнението на тази задача бяха изнесени редица беседи по училищата, често придружавани от горещи изказвания, спорове в търсенето на най-правилния път. Не останали училище, в което този въпрос да не възникваше. Така беше и във вторник, когато в салона на Дома на Народната армия дойдоха всички учители от годината за заключителното занятие, на което присъстваха заведуща отдела „Просвета и грамотност“ при Окръжния комитет на БКП Ненко Цанков, секретарят на Градския комитет на Партията Николай Цонев, началникът на отдел „Народна просвета“ при Окръжния народен съвет Георги Тодоров и др.

Интересна и компетентна беседа по въпроса за комунистическата партийност изнесе Д. Коев от Института за усъвършенстване на учителите в София. Той разгледа редица положения и ги подкрепи с ярки примери, които говорят недвусмислено, че ролята на възпитателите е огромна, че учителите със своя авторитет може да допринесат много. Това беше застъпено и в изказванията, които също бяха пропити с грижата и отговорността на педагога за възпитанието на хората, които със сърце и душа ще градят нашето ново общество и ще бъдат безпечно верни на скъпата ни Татковина.

И. Петров

Час по смятане в IV група при целодневната детска градина „Иван Вазов“ във Велико Търново. Учителката Стефана Кръстева се е надвесила над утрешните първокласници и проверява дали правилно е решена задачката. На първата масичка са се замислили Марияна Константинова, Емилка Ялъмова и Пламен Киров, а Наташа Райкова вече е решила задачката и очаква отговора на учителката си.

НАШ ВТОРИ РОДЕН ЕЗИК

☆ 3 ЕКСКУРСИИ ДО ОДЕСА

☆ 4 — В СТРАНАТА

☆ 1 КАРТА ЗА ПОЧИВКА

ПО РЕШЕНИЕ на методическия съвет към Окръжния комитет за българо-съветска дружба, на 5 юни в Профсъюзния дом във Велико Търново се състоя конкурс между участниците в званата за изключително изучаване на руски език. Условията за провеждане на конкурса бяха обявени навреме и изпратени до всички участници в званата още през януари. Тогава даде възможност на кандидатите дълго време да пригледат възможностите си, да подберат това, което им допада, да живеят с героите на художествените рисунки, поема, стихотворение и песен.

Макар че всеки от участниците се е явявал по няколко пъти на изпит, все пак по лицата на всички се четеше вълнение. Тук имаше участници от Свищов, Павликени, Поликраище и Велико Търново.

Конкурсът бе открит от вокалната група на Х „а“ клас при Първа политехническа гимназия „Кирил и Методий“. Изпълнението на светските песни от девойките остана у всички прекрасни впечатления.

Имаха думата участниците в разговорите кръжоци. Един след друг оживяха героите на Горки, Пушкин, Лермонтов, Шолохов и др. в изпълнение на Георги Димитров и Невяна Димитрова от Сви-

шов, Лилияна Кожухарова от Поликраище, Снежина Тотева от Велико Търново и др.

Участниците в званото при „Балкантурист“ показаха, как на практика прилагат изученото. Те представиха посещаване и настаняване на съветски туристи, както и запознаването им със забележителностите на старинния град.

След приключване на конкурса комисията определи следните награди: с екскурзия до Одеса се награждават Невяна Димитрова от Свищов, Снежина Тотева и Васил Василев от Велико Търново; с екскурзия из страната бяха наградени Бонка Иванова и Ирина Радева от Велико Търново, Георги Димитров от Свищов и Лилияна Кожухарова от Поликраище; карта за почивка получават Дочка Миркова от Велико Търново. Комисията определи извънредна награда на ученичката Кристина Сотирова — екскурзия из страната — за много добре изпълнено стихотворение.

Председателят на комисията Екатерина Данчева благодари на участниците за положения труд, обявя награди и пожела на всички още по-големи успехи в изучаването на руски език — наш втори роден език.

Ел. ЧАПКЪНОВА

Агрономът от Килифарево

ДВЕТОЮНСКИЯТ ВОЕНЕН ФАШИСТКИ ПРЕВРАТ ПРЕЗ 1923 ГОДИНА НА ПРЕДИЗВИКА ГНЯВ И ВЪЗМУЩЕНИЕ СРЕД ТРУДЕЩИТЕ СЕ МАСИ. НА МНОГО МЕСТА КОМУНИСТИ И ЗЕМЕДЕЛЦИ СТИХИЙНО ВЪСТАНАХА. ВЪСТАНИЕТО ПРОТИВ ПРЕВРАТА ОБХЗАНА ПОЧТИ ВСИЧКИ ОКРЪЗИ. НАЙ-МАСОВО ТО БЕ В ПЛЕВЕНСКИ ОКРЪГ. МАСОВО ВЪСТАНАХА СЕЛЯНИТЕ И В ПАЗАРДЖИШКА И ПАНАГЮРСКА ОКОЛИЯ И ДР. ВЪВ ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ ОКРЪГ НАЙ-ГОЛЯМА АКТИВНОСТ ПРОЯВИХА КИЛИФАРЧАНИ. НАСЕЛЕНИЕТО НА КИЛИФАРЕВО И РАЙОНА ТРИ ДНИ ВОДИ ИСТИНСКИ СРАЖЕНИЯ С ПРЕВРАТДЖИИТЕ. НА БОЙНОТО ПОЛЕ ЗАГИНА ВОДАЧЪТ НА ВЪСТАНИЕТО ТРИФОН САРАЛИЕВ. В ЮНСКОТО АНТИФАШИСТКО ВЪСТАНИЕ ОТ 9—12 ЮНИ ВЗЕХА УЧАСТИЕ ПОВЕЧЕ ОТ 100 000 СЕЛЯНИ И РАБОТНИЦИ ОТ ЦЯЛАТА СТРАНА.

НОЩНИЯТ ХЛАД подпхна тънки пръсти под ризата на Саралиев и той загърна яката на пардесото си.

Получи късно съобщението за сбирката в Търново и, понеже нямаше друг начин за отиване — възседна коня.

Сега животното покорно застигна под лекото притисване по възпротивяване на неправилните училищни разпоредби, против високомерното държание на богатшите в града.

Тихо и тъмно беше из Дебелец. „Сън до смърт, работа до смърт!“ — помисли Трифон и си спомни пак тясната, мирнешеца на прясна вар, стайчка на Мавриков, лицата на членовете на Окръжния комитет на Партията. Питаше се както вечерта: „Какво ги притиска и иска, какво ги привлича в една идея хората, когато характерите, професиите са толкова различни? ... Ето — Бранков и Георгиев са адвокати, Мавриков — учител, той — агроном, тъй различни направления в живота, а целта една — комунизма! Но нали в комунистическото общество ще има и учители, и адвокати, и агрономи! ...

Макар понякога да мислят по-различно, всички се подчиняват на нещо непипнато, невидяно, нечуто? Какво е то? Идеята, Партията!

Но какво е идеята, Партията? Човек ли е, двама ли са? Всички са!

Селото остава зад гърба му. Той не тръгна направо през стръмна пътека, а остави коня да го води. Отпусна поводите и животното започна да бавно по междудушевското шосе.

Нещо невидяно, нечуто, но усетено със сърцето, с душата — това е Партията. Именно заради това той вече изоставя агрономството, макар че толкова настоява хората да продължи да ги учи. Колко хубаво е да събереш селяните около себе си и да им говориш и за парциалната, и за същинската, и за лозовите пръчки.

... Хубаво е, но не е ли още по-хубаво да се отдадеш в служба на Партията, на всички! ... А заради Партията след отказа на Остия той не се ожени. ... Тридесет и пет години. Детинството — какво можеше да бъде то — обикновено детство с игри и лудории. Разбрал ли е той тревите на хората край себе си, усещал ли е въздишката на майка си, когато нещичко не е достигало! Не е от бедно семейство, но баща му — Минчо Саралиев, беше доста стиснат и вместо да наеме чираци, използваше Трифона за всичко.

Той не един път закъсняваше за училище. Селският часовник е до сами къщата им, училището

— на стотина, двеста крачки подалеч, но той все тичаше до там, а дойде ли до класната стая, учителът вече предаваше новия урок или изпитваше някого пред черната дъска.

Конят чаткаше с копита. Звездите наедряваха, а на изток хоризонтът изсмукваше нощта.

Селското момче не един път се възпротивяваше на неправилните училищни разпоредби, против високомерното държание на богатшите в града.

— Добър ден — казал Трифон на вратата на един дом в Русе. — От село съм и търся квартира.

— От кое село, бе момче? — попитал пълен мъж, като опрял презрамките на панталона си.

— От Килифарево?

— От Килифарево ли? — трепнала жената до дебелата.

— А какъв искаш да ставаш тук?

— Ами... Ще уча в земеделското училище.

— Аха! ... Селяният селянин иска да си остане. ... Само че по-умен — наминал към желата мъжът.

Трифон настръхнал.

— Вижте какво, какъв съм и какъв искам да стана това си е моя работа. Имате ли стая или не?

— Ако давах по десет лева на месец — имаме.

— Десет лева ли? Да имате да вземате, кожодери! — и Трифон рязко се обърна.

— Селендр! — чул зад гърба си.

В тишината отекваше тропот на каруци и Трифон се загледа напред. Услуха се. Бяха още далече, но нощта беше тъй чиста, че му се струваше ей там, зад оня завои, че се появяват опънати шини на воловете, после че затропат колелата на натоварените коли. Така пътуваха всички четвъртък хората от Балкана към Велико Търново, за да изкарат някой лев.

... Животът в земеделското училище не се харесваша на Трифон и съвсем малкото свобода, която имаша, го караха не един път да въстава против несправдана, която разни дребни лудории усилваха. Разбира се, до победа не се достигаше, но затова пък приятелите ставаха все повече и повече.

— Саралиев Трифон Минчев, от този момент ти ставаш член на марксистическия кръжок, където...

Не беше нужно да си спомня по-нататък. Това „където“ днес е неговото дело, неговият живот.

— Време! — въздъхна Трифон и вдигна очи към небето. На изток сребреше зарево на изгрева, а на запад се очертава-

ха височините на Мочура. Трифон Саралиев дръпна поводите и конят спря.

— Земя, плодотворна земя гинее тук! — изправи се агрономът на стремежната.

Искаше с един само поглед да обхване целия кът. Спомни си ония, първите дни на неговата практика.

Когато се завърна от Костенкайбург с диплома в ръка в Килифарево, първата работа на младия агроном, първото нещо, което привлече погледа му, беше Мочура. Той чувстваше, че земята под дребния трясък е способна да даде много плод и предложи на съседните си да го разорат, да обработят дебелина и да я засеят със слънчоглед и царевица.

— А добитъкът къде ще пасе? — попитаха го общинските съветници.

— Добитъкът ли? — Трифон беше помислил и за това. — Място за него има и горе по Дългата поляна и настреша зад Града.

Селяните се намръщиха.

— Не може тъй та, агрономче! Наше момче си, уважаваме баща ти, на книга може тъй да си чел, но ние това, дето предлагаш...

— Я го виж ти! — не се въздържа друг. — Да разорем Мочура! Че то дяло ти и баща ти не са сторили това, а ти караш нас.

— А може би депата ви ще го направят един ден! — отвърна Трифон и остави „съветниците“ са ми.

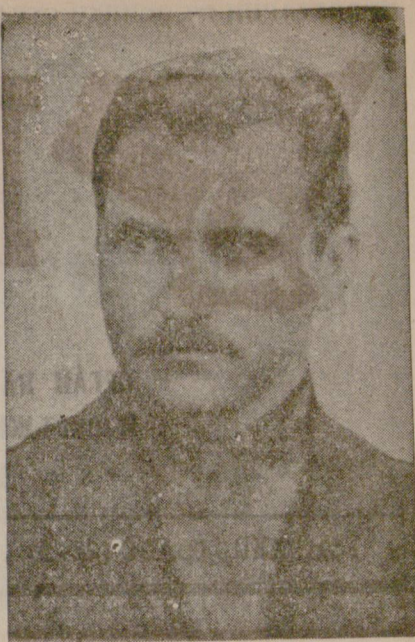
Тогава искаше да каже още нещо, но замълча. Знаеше, че хората ще разчепкат думите му из кръчмите и все ще се уверяват, че той е прав.

Мисълта за получаване на повече плод от земята не го напусна.

— Е как е, бай Иване? Класи ли? — спря той селянина, застава на парче земя, покрито с настръхнали като рядка брада житни класове.

Иван го погледна, намръщи се и челото му се опаса от бръчки, разтри небрънгатата си буза и отвърна.

— Какво да ти кажа, агрономче. Не я бива нашата!...

Трифон разтегна устия в усмивка:

— Ше тръгне, но ако се случеше.

Трифон загледа селянина как хваща с попуканите си пръсти жилатите класове и башински милава дребните зърна.

— Помози бог, жени! — похитничка Саралиев от края на царевичната нива към прегърбилите се селяни.

— Помози ли! — едно отвърна по-младата и тъжно допълни: — Ако не са тия — сучите...

Трифон се вгледа в засенчените под забраните лица, после в дланта, която жената беше протегнала пред него и някак виновен, окуражено отвърна:

— Ше дойде и добър ден, майки!

Жените го погледнаха в лицето. То излъчваше сила и надежда и от това като че ли в дуптата им се вля радостна струя.

— Има ли тази земя каквато жени като вас, денят за щастие е близо. ... То ще влезе в нашите домове! — усмихна им се агронома и махна с ръка за довиждане.

Селяните огледаха с жадни очи широкият му гръб, а после побързо тръгнаха към недокопаните редове.

Беше обявена войната. Той отиде на фронта. Когато отново се върна в Килифарево, агрономът не беше вече агроном. От фронтози боец Трифон стана боец на Партията, защото оне там, и по-късно в казармата във Велико Търново и Видин, той беше разбрал, че мястото му на комунист не е в канцеларията, а между страдащите хора.

Георги ПАРАСКОВ

В БОРБАТА С ВОДНАТА СТИХИЯ

ЧАСЪТ бе осем. Телефонът иззвъня. Вошам слушалката. Необикновена информация от язовир „Александър Стамболийски“:

„Вземете мерки, при вас ще дойдат води, равни на ония от 1957 година!“

Време за губене няма. Трябва да се уведоми изпълкома, населението. Да се вдигне гражданската отбрана на крак. Последват първите разпоредби и разпределения на хората на постове, а след това часове на напрежение. Към 15 часа коритата на реките Негованка и Росица вече са почти изпълнени. Булдозиристите изкрепват най-слабите места. Но водната стихия надделява всичко и над жп линията се отклонява и насочва към селото.

Започва борба с водата. А тя, водата, е неумолима, все повече нахлува из улиците, като на места достига до един метър дълбочина. Пял квартал, около 200 жилища, са във вода. Докарана е необходима техника — трактори „Беларуси“ и „Зетони“ с ремаркета. Идва помощ и от Окръжния народен съвет.

МВР, Тук са полковник Стоянов, майор Лазаров, инженер Атанасов и други джигари от МВР, които до късно през нощта броят с едно ремарке из водата. В две от залетите къщи не се чува никакъв шум. Настъпва смут. Водата е дълга — повече от метър.

Майор Лазаров, без много да се колебае, слиза и прави проверка. Докладва, че и двете къщи са облягнени. Продължава по-нататък. Напалзох-ме в улица с къщи. Тук дълбо-

чината на водата е над три метра. Виждат се пет наводнени къщи.

Но къде ще се премине през канала?

След кратък съвет, търсене на мост, изместване на водата с прът, през много урци и канавки, с много усилия и вода, мокър до гръди, майор Лазаров достига до къщите. След 20—25 минути обхождания при мрак се връща и докладва с тревога — по таваните има хора и шест деца.

Веднага майор Стефан Денев Николов от МВР маркира моста. Трактористът Петър В. Стойков с много труд успява най-после да се добере до мястото. Под ръководството на полковник Стоянов започна извозването на хората. Отново мигове на напрежение, защото се возят и деца.

Но там се виждат още хората. Кои могат да бъдат?

Бързат учителът Петко Крумов — комунист, Христо Мандинов и Ангел Нейков — бързу-жени земеделци.

— Петко, какво правите тук?

— Другарю председател, дали сме досовци и отравятели — отговори учителът, притичвайки на помощ.

Всички ремаркета са в движение.

Хората са прибрали в безопасност, жертви няма.

Тодор НОВЧЕВ

председател на Общинския народен съвет в Русе

Завинаги при партизаните

(Продължение от бр. 69)

На 22 септември 1943 година, когато вечерта припадна, заедно с Владо гръгнахме на разузнаване. Преминаваше през местностите Маранци, Таушан тесн, засадени с лозя, и се вляхме пред мандра. Тя е отдалечена от лозята с дере със стръжни брегове, обрасли с акация и бурени. Бавно, като не допускахме никакъв шум, ние се спуснахме в дерето и също така излязохме на отсрещния бряг току до самата мандра. За легнахме, а на 20—30 метра пред нас се е събрал караулът и споделя преживявания си с епохалка от неволата си. После един загубил мъжък глас, като опрял с протегната изморената си снага нарежда:

— Да наблюдавате за кмета, че пак ще отупа някога. А то шумкарите ги няма, какво ще търсят тук.

Аз обясних на Владо кое къде се намира, той огледа масивната постройка, преценивайки от къде и как трябва да се мине по време на акцията и по обратния път се върнахме.

На другия ден, след като се нахранихме, целият отряд се събра около Владо. Партизаните бяха наследили върху сухите дълбоки листа под сянката на започналата вече да пожълтня гора, вземали в ръце пушките, поставили до краката си раниците.

Венко, около четиридесетгодишен, със силно набраздено чело, за когото казаха, че е избягал от затвора, извади бележик и обяви, че ще изнесе доклад за Септемврийското въстание, по случай неговата двадесетгодишнина. След доклада станаха ожениви разисквания за целта на въстанието, за причините за неговото поражение, за полуките за Партията и за това, че нашата пар-

тизанска борба е продължение на делото на септемврийци и, че ние трябва да я доведем до победен край.

След обед шабът на отряда. Панчо, Бойко и аз, като местен човек, обсъдихме плана за акцията. А той беше сложен. Да се нападне с. Виниовград, като се поставят постове на шосетата, водещи за Павликени и Търново, от където може да се очаква пристигането на полиция и войска, да се нападне общината и полицейския участък, като полиците се обезоръжат и арестуват, да се проведе политически митинг за разясняване целите на партизанската борба, да се конфискува сиренето от мандрата, като едла

то звездно небе праща студени стрели, които се забият в телата ни.

С Панчо сме се сгушили в гората източно от Канлъдере и очакваме пристигането на Габровско-Севлиеви партизански отряд, за да проведем отложени акция. Говорим си, по-право шепнем си за най-различни неща, но най-вече за това, че ще прекараме тази зима в гората и че ще трябва да активизираме още повече нашите партийни и ремсови организации за събиране на продоволствие, за обезбедяване на скривалища, за изкопаване на земята.

Сигнал, парола, и ето ни отново в дружно партизанско семей-

ство.

На другия ден, когато слънцето се вдигна високо над Караарман и с късните си есенни лъчи затопли изморените и замръзнали тела на партизаните, шабът на Габровско-Севлиеви партизански отряд (командир Митко и комисар Боян). Панчо и аз се събрахме на съвещание, за да уточним плана на акцията. Именно да уточним, защото той беше обмислен и обсъден от Панчо и Райко Ранков. Сега Райко Ранков, който беше много ценен като ятак и легален функционер, беше напуснал селото и заминал в Плевна за „лечение“, а от там за София. Това той направи, за да бъде извън селото по време на провеждането на акцията и да паднат от него всякакви съмнения и подозрения във връзка с провеждането и да не бъде задържан. Така и стана. Но независимо от това, майка му, нашата неуморима баба Върба, пак изпече няколко пещи хляб

По огнения път на борбата

Спомени от Колю РУСЕВ

част се вземе за храна на партизаните, а другата се раздаде на селяните и машините се разрушат, да се изгорят архивата на общината и преди всичко наредителните списъци, да се постави на народен съд и ликвидира кметът на селото Борис Велев. За връзка между отделните групи беше установено много сложна сигнализация: джбежи електрически фенерчета; Порали това вечерта до 23 часа не можа да се установи връзка между отделните групи и акцията беше отложена. Акцията не се проведе, но аз вече станах партизан.

6. Отново във Виниовград

КРАЯТ на октомври. Есенната слана е попарила листата на дърветата. Гората е посърнала и настръхнала. Нощите са мразовити, като че ли ясно-

черта припада с лекия си, еднороден мрак. Отрядът е събран в сеченака. Командирът извиква шурмовата група, след това постове, основното ядро. Багажът се изважда от раниците и се събира на една обща купчина, за да се освободят раниците за вземане на сирене. Построяваме се в установения порядък и тръгваме за селото.

На пост при багажа остава Лилияна, която беше нахванала коакси и Митко Палаузов.

— Другарю командир, искам да участвам и аз в акцията — моли се Митко.

— Не може, Митко. На теб ти се поставя бойна задача, да охраняваш багажа и болната Лилияна. Това също е работа — отговаря командирът на Митко.

— Слушам, другарю командир. Близо до селото към колоните се присъединява Симеон Цонев от с. Виниовград, който от тази вечер става партизанин.

Пред нас е масивната сграда

(Следва)

ТОВА СТРОИТЕЛСТВО ЛИ Е?

УТЕШИТЕЛНОТО

НАЧАЛО

„Нямало го десетина дни във Велико Търново. След пристигането си огледал края на ул. „Балаванска битка“, подготовката за асфалтирането на колто е започнала още в началото на зимата. Не забелязал никаква особена промяна — шестимата работници продължавали да „чоплят“ по малко този участък от около двеста метра. Съвсем по малко, съвсем не по социалистически. Да се провери каква е организацията и изпълнението на това ниско строителство, стои ли при тях въпросът за ефективност!“

Това бях записал в бележника си след разговор с мой познат още в средата на април тази година. Все не намирах време обаче за проверка. Може би по това причина, че имах малко по-други впечатления — Градският народен съвет тази година някак на доста по-широк фронт беше подхванал това ниско строителство. А щом фронтът е голям и слабостите са неизбежни, отделните слабости. Но ето, че през това време „затихна“ работата на ул. „Васил Левски“, познана се откъдето-оттам гласове на възмущение и за други обекти и преди няколко дни проверката започна.

В края на „Балаванска битка“ работеше група от пет души. Най-после завършиха вече калдъръма. На около двеста и петдесет метра от тях специална зидарска бригада от осем души правеше подпорна стена, а в съ-

седство копаеха други. А като продължих нататък, натъкнах се на няколко огромни камари пръст, изризнати от булдозер и така неизвизана поради липса на бегер. Наоколо царуваше пълно затишие. Не се мъркаше работници (а те не се мъркаше месеци наред) и на завоя на улицата, преди да се слее с ул. „Елин Пелин“. От започнатите тук на двестри места и недоведени докрай изкопи са се образували пропасти, дълбоки дватри метра, които е трудно да бъдат преодолени дори и от пешеходци. Тези пропасти си стоат от края на миналата година и по това място не могат да минават никакви превозни средства. Изоставен обект с много печален вид от много месеци е и онази част от края на ул. „Зеленка“ и началото на ул. „Балаванска битка“. И това не само се търпи от някои ръководители на „Жилищно строителство“, но те си измиват ръцете с какви ли не оправдания. А нищо, абсолютно нищо не оправдава нито техническия ръководител Петър Ненков, нито ръководството на „Жилищно строителство“, нито пък Градския народен съвет.

По-нататък обиколката показва, че две групи работят на ул. „Сергей Румянцев“ и тя (въпреки че работата по нея започна сравнително скоро) е напреднала много повече от онези двестри метра в края на „Балаванска битка“; че се работи по малко на ул. „Любен Каравелов“, на Беляковското шосе и други. Строи се, довежда се работата до едно незавършено положение като на ул. „Поп Андрей“, където над го-

товия калдъръм самосвалите са стоварили купичка чакъл, но няма кой да го разгизне и да мине валикът. В деня на проверката машината благополучно чакаше на долинния край на „Сергей Румянцев“ да дозастелят калдъръма, за да валера. И до вечерта това не стана, а тя чакаше, аместо да си уплътнява времето някъде другаде. При това трябва да се отбележи, че валикът се беше върнал от ремонт едва два-три дни преди това — и пак имаше осигурен фронт за работа.

ПО-СКОРО „УСВОЯВАНЕ“ НА СРЕДСТВА

Разговорът ни в „Жилищно строителство“ започна с въпроса за плана и неговото изпълнение. Миналата година планът за ниското строителство е бил в размер на 216 хиляди лева, а изпълнението 127 на сто. Тази година е два пъти по-голям — 450 хиляди лева. За четиримесечното обаче той е изпълнен едва 89 на сто. От ръководството не беше поставена каква причина липсва на работна ръка и напълно правилно, тъй като през първото тримесечие на миналата година средносписаният брой на работниците е бил 181, а за първото тримесечие тази година — 266 души. А и неизпълнението в началото на годината, когато са извършвани предимно изкопни работи и почти не са вложени материали, е лесно обяснимо. И не това е толкова важно в случая. Нас ни интересува пре-

ди всичко ефективността. Макар и директорът на предприятието инж. Д. Здравков, а и старши-икономистът Христо Анчев да се мъчеха да докажат, че въпросът за ефективността е стоял и при тях, невъднж са се занимавали с него и т. н., резултатите показват нещо, което противоречи на думите. Или поне ефективността те разглежда таснове-

Планът на предприятието е доста голям, много и най-различни са обектите. Но дали улицата, определена за асфалтиране, е дълга два километра или двестри метра, в план-графиките на предприятието за всяка улица, за всяко от четирите тримесечия са фиксирани суми за усвояване. По такъв начин и най-малката улица е „озаконена“ да се строи цяла година. Това планиране отвара вратичките за посочените по-горе незавършени или занемарени участъци от различни улици, за намиране на оправдания. Или пред техническите ръководители стои каква главна задача „усвояването“ на средствата, с цената макар и на разпиляване на силите и на работата, но не и ритмичното и последователно завършване на отделни улици или участъци от улици и пускането им в експлоатация.

НЕ САМО ЕФЕКТИВНОСТ, НО И ПЕРСПЕКТИВНОСТ

Голямо е възмущението на гражданите от безобразното състояние на западната част на ул. „Васил Левски“, което продължава от доста време. Тук ту се поставят няколко души, които работят ден до планде, ту настъпват затишие. И никак не им е известно на тези граждани, че

примерно, за да не се работи нито по паважа, нито по тротоара на дясната страна, където бордюрите са поставени от месеци, причината е в кабелите, които лежат в земята и които трябва да се изместят под тротоара. Хората си знаят едно, че последните няколко сгради (с изключение на най-крайната) бяха започнати да се строят преди повече от две години. И ако не още тогава, поне миналата година е било нужно да се помисли за това, че при реконструкцията на улицата кабелите ще попаднат извън тротоара и ще бъде нужно да се запланират средства, материали и т. н. за тяхното преместване, за да не се протакат изграждането на тази важна пътна артерия. И какво се получава — сградите са завършени, открити са в някои блокове и магазини вече, но няма тротоари, липсва елементарна култура по тази улица.

Все във връзка с перспективността могат да се кажат няколко думи и за началото на ул. „Възрожденска“. Тук наскоро започна прокопаването на канал и работата бе напреднала. Но изведнж другарите от отдел „Архитектура и благоустройство“ при Градския народен съвет развалят, че на оставащото празно място ще трябва да се построи нещо, че каналът трябва да се измести. Работата е спряна и започват спорове и укувания. А от миналата година този участък от ул. „Възрожденска“ стои незавършен, и е невъзможно преминването на превозни средства.

Изобщо тези два примера достатъчно красноречиво подчертават, че от някои служби и служители не се работи във всички случаи с перспектива, а сякаш ден за ден, с много и най-различни усложнения, произтичащи от това.

А „ПРИНОСЪТ“ НА ГРАЖДАНИТЕ

Много са още бележките от проверките и разговорите. Но и споделените до тук дават представа за редица неблагоприятни в ниското строителство в окръжния град. Накрая, съвсем не с цел да бъдат оправдани съответните служби и организации, трябва да се посочи и вината на гражданите в някои отношения. С възмущение редица работници се оплакват от несъзнателността на отделни собственици. И това е точно така. Собствениците извършват различни видове строителни работи в къщите и дворовете си и безотговорно изхвърлят пръстта на улицата, където бригадата вече е почиствала. В други случаи трябва да вземат мерки да свършат нещо по улицата, което е тяхно задължение, но се баят, нехаят. Всичко това спъва работата на изкопниците. Те прескачат такива участъци, после други, създават се разпирания и т. н. Отечественофронтските организации, които са заинтересовани улиците в района им да бъдат по-бързо асфалтирани, би следвало да вземат отнормените към такива несъзнателни свои членове и да ги задължават добросъвестно и в срок да изпълняват задълженията си. А спрямо такива, които не вземат от дума, ГНС трябва да вземе мерки.

И вече с усилията на всички заинтересовани служби и организации, с усилията и на гражданите да се направи прелом в ниското строителство в града, за да може, когато се зададе въпрос: „Това строителство ли е?“, да се отговори: „Да, вече имаме наистина социалистическо ниско строителство!“

Н. МИНКОВ

Последна проверка на готовността

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ на стопанството в Полски Тръмбеш Петър Петров реши да провери лично готовността на машините с жътвената кампания. И с главния майстор при ремонтната работилница на стопанството Христо Генев, тръгват заедно. Първо посетиха техническите колективи в Полски Тръмбеш, Климентово и Раданово, а след това и останалите две села — Орловец и Каранци.

В стопанския двор в Орловец, при ремонта на двата комбайна, ни срещат тракторно-полевият бригадир Петко Парушев, старши-механикът Петко Драганов и комбайнерите.

— Как са машините? — пита председателят.

— Два комбайна са готови!

— Можете ли да завършите... да видим, — настоява председателят.

Механизаторът Георги Стоянов се качва на комбайна, бутва лоста и машината се раздвижва, засилва и мелодично запява.

— Добре, добре! А как са акумулаторите, елеваторите? Липсва ли ви нещо? Резервни части имате ли? — Един след друг следват въпросите. — Да не се наложи по време на жътвата да спирате за дребни работи. Сега се мисли за всичко...

На зърноплощадката има какво да се види. От 600 квадратни метра площта се увеличава на 2000. Новата част е добре застлана с камъни, но... чак за асфалт или цимент. Трескава работна кини и под новата сграда по подготовката на машините и съоръженията за механизирания почиване на зърното.

В Каранци също са стъкмени двата комбайна. В ръцете на Христо Петров СК-4 покорно се върти и прави кръгове.

— Добре, добре! — усмихват се и главният майстор Христо Генев, и председателят Петър Петров. — Ние пък мислехме, че изоставяте, а то вие сте били готови. Ще видим, кой ще получи наградата в съревнованието за първа готовност...

Край зърноплощадката строените по-рано навеси са достатъчни, а към стария хубав склад е осигурен още един. И самата сграда на зърноплощадката е ремонтирана.

Равносметката от проверката показва, че от 10 зърнокомбайни 8 са готови. Поради липса на резервни части обаче останалите два са все още в неизправност и това тревожи. Трябва да се помисли и по-бърза и за тях. Готови са за действие и четирите виндровера. Не са готови обаче складовете и навесите в Орловец, където трябва да се бърза.

За усвояването на жътвата стопанството е уговорило помощ с Разградския окръг, откъдето ще бъдат изпратени два комбайна. Ще се даде голямо предимство на районната жътва, която ще облекчи напрежението по зърноплощадките и допринесе за качествено изсушаване и прибиране в складовете на зърното.

За още по-напреден и качествено прибиране на реколтата е разработен план за съревнование между участниците, бригадите, комбайнерите, виндроверистите и водачите на транспортните средства. Това несъмнено ще окаже благотворно въздействие в хода на кампанията. Но една още по-голяма мобилизация на силите, един по-ускорен темп на подготовката, очевидно са нужни.

Михо ЦОНЕВ

ДОБРА ОТПЛАТА ЗА ГРИЖИТЕ

Кооператорите от участъка в Бърбица при Долнооряховския кооператив отглеждат 100 декара ягоди. Всяка година в тази култура се полгат големи грижи. И естествено резултатите са добри.

Отдавна започна усилената беритба. Всекидневно се изнасят по 7-8 тона едри, сочни и ароматни плодове. Има началото на юни са набрани над 40 тона. Те се превозват на „Вулплуд“ — гара Дължония за преговаряне на кооператорите и компоти от местната кооперативна фабрика.

От работата с бригадирите Георги Петров и Енчо Петров, а и с кооператорите, произвава усещането, че 100-те тона ще бъдат надхвърлени. Всичко това идва да подсилва, че усилителите и грижите ще бъдат добре възнаградени.

Димитър ГАБРОВСКИ

ИКОНОМИЧЕСКАТА ИЗГОДА ОТ БОКС-ПАЛЕТИТЕ В КЕРАМИЧНОТО ПРОИЗВОДСТВО

ПАКЕТИРАНЕТО на продукцията винаги носи големи изгоди както за предприятието-производител, така и за предприятията от търговската сфера. Не по-малка е изгодата и за предприятието-консуматор, особено когато пакетираната продукция се употребява масово, както е случаят с тухлите. Голяма изгода за предприятието-производител пакетирането на продукцията дава тогава, когато е съчетана с вътрешно-заводския и вътрешноцеховия транспорт. Пакетирането на продукцията допринася за увеличаване на производителността на труда, тъй като по-лесно се подава на механизирана обработка на товари, съкращават се тежките производствени и други операции, изискващи много труд и т. н., което в крайна сметка води до снижение на себестойността и увеличаване на рентабилността както на производителя, така и на консуматора.

Ако надникнем в икономиката по-назад, а и сега, както у нас, така и в развитите социалистически и капиталистически страни, ще видим, че пакетирането на продукцията напредва със значителни крачки и заема значителен дял в общия им обем. Внедряването на бокс-палетите в керамичното производство е именно своеобразен начин на пакетиране на продукцията. За пръв път в нашата страна палетизирането на тухлите се въвежда в нашето предприятие — Керамична фабрика „Странджа“ — Полски Тръмбеш. Цялото наше производство от 14 милиона тухли се палетизира. Сега е предстоящо да се работи по внедряването на бокс-палетите и при керемидите. Изгодата от палетизирането на керамичните изделия се явява в три главни направления: в керамичното предприятие-производител, в транспортните предприятия „Транспед“, ДАП и БДЖ, в строителните организации-консуматори.

Както казах погоре, за предприятието-производител изгодата е по-голяма, когато палетизирането е съчетано с вътрешноцеховия транспорт. Това предполага зареждането на тухлите в бокс-палетите да става във възможно по-ранен етап на производството. И тъй като засега не е възможно (поне при нас е така) това да става по-рано от излизането, то ние извършваме зареждането на тухлите в бокс-палетите едновременно с изваждането на тухлите от изваждателната пещ. Това се осъществява, като празният бокс-палет се поставя на платформата на вагонетка, която по временен дековилен път се въвежда в ринговата пещ и зареждането на бокс-палетите се извършва именно при тази операция — вземане тухлите от платформата на ринговата пещ и поставяне в бокс-палета, вместо в празната платформена вагонетка, което съществено не се различава. Във всеки

бокс-палет се поставят в нашия случай по 340 тухли. След това вагонетката се изкарва от ринговата пещ и посредством механично подемно средство се сменя от вагонетката. В нашето предприятие сменането на заредения бокс-палет от вагонетката се извършва с малък портален кран с обхват на действие 120 м дължина и 17 м ширина, с товароподемност 1.5 тона. Зареденият бокс-палет след сменането му от вагонетката, в зависимост от случая, се поставя или на превозно средство, ако в момента има такова, или на склад, след което пак с крана се поставя в превозното средство за експедиция.

Става ясно, че се съкращава една операция дотук — разтоварването на тухлите от вагонетка на склад, а след това и товарене на тухлите от склад на превозно средство. По-рано за разтоварване на тухлите от вагонетка на склад бяха ангажирани 4 работници при много тежък труд. Това именно допринася за значително увеличаване на производителността на труда на работниците-вадачи от ринговата пещ. От съкращаването на операцията: разтоварване от вагонетка на склад и товарене на тухлите от склад на превозно средство се избягва чупенето на тухлите при двете манипулации, което е неизбежно при ръчното товарене и разтоварване, вследствие на което брактът рязко намалява. Всичко това води до снижаване себестойността на продукцията. От съкращаване на операцията от вагонетка на склад се прави икономия на ФРЗ в размер на 0.28 лв. на всеки 100 тухли, а брактът се намалява с 0.5—1 на сто. Това се равнява на около 7—8000 лв. годишен икономически ефект при едно производство на 14 милиона тухли.

От друга страна, палетизирането дава възможност за по-бърза експедиция на продукцията, вследствие на което значително се увеличава обръщението на оборотните средства. При нас са редки случаите на задържане на продукцията, максимум до два дни. Обикновено цялото произведено за деня количество се експедира в същия ден.

В „Транспед“ непалетизираните тухли се товарят ръчно от склада на предприятието-производител на превозно средство, след което, пак ръчно, се разтоварват от превозното средство на вагона. Същото, само че в обратен ред, се повтаря на получавачата гара. При това положение се ангажират над 15 работници за товарно-разтоварните работи на 1 вагон на местоизпращането и местополучаването.

При палетизирането тухли този тежък ръчен труд се премахва изцяло, тъй като товаренето и превозното средство, от него във вагона, след това от вагона на превозното средство и от послед-

ното на обекта са извършвани с наличните в железопътните гари козови кранове, а на обектите в строителните организации — посредством лесни подвижни автокранове, електрокари-високоподигачи и други механични средства.

В ДАП натоварването на един камион с тухли ръчно се извършва за около 20 минути и за толкова се разтоварва във вагона. Това се повтаря и в получавачата гара. При палетизирането тухли товаренето на един камион става за 3—4 минути, толкова трае и разтоварването във вагона. Следователно за същото време сега автомобилите извършват 5 пъти повече работа. Като се има предвид, че за превоза на тухлите у нас са ангажирани голям брой автомобили, изгодата от палетизирането на тухлите е явна.

В БДЖ при ръчно тозаре на тухлите обработката на един вагон трае 4 часа. Толкова трае и разтоварването му в получавачата гара. При употребата на бокс-палетите тозаре на един вагон трае около 30, максимум 40 минути, а така също толкова трае и разтоварването му. Като се има предвид, че само в нашия цех се товарят годишно над 1200 вагона, може да се види колко голям е икономическият ефект от значителното увеличение на вагонеоборота, което е от важно значение за нашата страна. Освен това палетизирането на продукцията, вследствие на високата степен на механизация на товаро-разтоварните работи, дава възможност да се извършва календарно и мащабно товарене на вагоните, което също дава голям икономически ефект.

Палетизирането на тухлите дава възможност на строителните организации да механизират подаването им към строителната площадка, освен при високото строителство, където има високоподъемни съоръжения (кулокранове, хаспели и др.). Там има възможност тухлите да се подават на високите етажи на право с палетите, с което ще се избягне разтоварването им, пренасянето и др.

Всичко това показва, че палетизирането на продукцията в керамичното производство има голям икономически ефект както за самото предприятие-производител, така и за цялото народно стопанство. Разбира се, всяко ново начинание трудно си пробива път. То срещна отпор при внедряването му и при нас както от страна на отделни работници, така също и от страна на някои ръководители. Но с упоритите усилия на нашето ръководство и на ръководството на „Транспед“ бокс-палетите се внедриха и сега нищо не е в състояние да ни накара да се откажем от тях, освен в случай, че се намери още по-ефективен начин за сбрботване на тухлите.

Т. ТОДОРОВ

началник на цех в Керамичната фабрика „Странджа“ в Полски Тръмбеш

Бързо и учтиво обслужва многобройните си клиенти Иванна Чорбаджиева.

НОВА ПРИДОБИВКА ЗА ВЕЛИКО ТЪРНОВО

НА 6 ЮНИ тази година много граждани на Велико Търново и негови гости се събраха преди обед на площад „Велкова завера“. Те бяха дошли на едно скромно и непринудено тържество по случай откриването на първия представителен магазин на ДСО „Пирин“ във Велико Търново.

Между гостите от София и гражданите на Велико Търново бяха много местни партийни и обществени дейци, начело с първия секретар на Градския комитет на БКП Димитър Петров, началника на отдела „Вътрешна търговия“ при ДСО „Пирин“ в София П. Иванчев, работници и слушатели от кожарското предприятие „Първи май“ — Велико Търново и др.

Пред многобройните и нетърпеливи посетители и клиенти за значението, задачите и придобивките от магазина за

кожарски изделия говориха другарите П. Иванчев и Д. Петров. След това директорът на кожарското предприятие „Първи май“ във Велико Търново Иван Илиев, според обичая, разбута буталката с вино пред прага на магазина, с което той беше открит за клиентите и гостите.

Пред внимателните и сърчаници инициати се наредиха десетки и стотици купувачи, които веднага започнаха да си избират на достъпни цени най-хубавите и последни модели обувки и други кожарски изделия, произведени в предприятията от системата на ДСО „Пирин“. През изминалите няколко дни дневният план-график е изпълнен няколко пъти. Магазинът ще бъде зареждан редовно два пъти през седмицата с най-новите изделия на ДСО „Пирин“ и гражданите на Велико Търново и неговите мно-

бройни наши и задгранични гости ще имат възможност да си закупят необходимите им кожарски произведения.

През първата вечер, след откриването, магазинът беше посетен от първия секретар на Окръжния комитет на Българската комунистическа партия Йордан Костов. Той проявя интерес към работата на персонала, интересва се дали има обувки от всички търсени номера и модели и др., като същевременно препоръчва да се ползват упорити грижи за неговото редовно зареждане с висококачествени кожарски изделия и от по-широк асортимент. Той изказа надежда, че инициативите ще превърнат магазина в образцов търговски обект и няма да има посетител, който ще излезе незадоволен от него.

М. СТЕФАНОВ

ПО ПЪТЯ КЪМ ПРВЕНСТВОТО

Всяка година колективът на овцевъдците при стопанството в град Павликени получава все по-добри резултати, като изпълнява плана и обещащата си. За тази година планът на фермата предварително бе одобрен в партийната група и общо с целия колектив. Той задължава овцевъдците да получат от 100 овце-майки 122 агнета или всичко 1575, да настрижат средно от овца по 5.700 кг вълна, или общо 10 046 кг и да надоят по 51 литра мляко от овца, което прави общо 65 000 литра.

Действително работата за изпълнението на такъв напрегатен план изисква по-голямо упоритост и по-голямо умение от страна на овцевъдите. Това са мялките — 72 процента и

наложки в редица сбирки и съвещания за обсъждане работата по изпълнението на годишния план да се приемат и изпълняват мероприятия, като нагоряването и грапенето на пасищата; разравняването на къргичините; подготовка за полянка; редовно подсушаване на овчарниците и агняриците със суха слама; запазването на овцете от влгата и заболването от опасната болест мастит и други заболявания.

Могат да кажат, че е създадена благоприятна обстановка за изпълнението на плана и обещащата. Животните се намират в добро състояние. Досега овчарите са изпълнили плана за агнетата 100 на сто, за млякото — 72 процента и

полагат грижи за запазването на овцете от посточните валежи, което ще предпази от замърсяване на вълната от кал и осигуряването на млекодайна.

В чест на Деветия конгрес на БКП овцевъдите дадоха обещаващи да получат допълнителна продукция 2000 литра овче мляко, 250 кг вълна и 2000 кг агнешко месо. Няма съмнение, че планът и обещащата ще бъдат изпълнени, с което павликенските овцевъди ще посрещнат конгреса на Партията с още по-големи трудови успехи.

Ганчо Минев

бригадир на овцевъдската в гр. Павликени

